

21/06/2026

Κερκύρας Νεκτάριος: «Η διαστροφή του οφθαλμού, σκοτίζει τον άνθρωπο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων



Την Κυριακή Γ΄ Ματθαίου, 21 Ιουνίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος λειτούργησε και ομίλησε στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, στο προάστιο του Κομπιτίου της Κέρκυρας.



Στη Θεία Λειτουργία, το Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο εφημέριος του Ιερού Ναού, π. Κωνσταντίνος Χρυσοβιτσιάνος, καθώς και οι Διάκονοί του, π. Ευσέβιος Πανδής και π. Σπυρίδων Πηγής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο π. Κωνσταντίνος, με θεάρεστο ζήλο και άοκνη διάθεση προσφοράς, έχει εργασθεί κατά τα τελευταία έτη τόσο για την ανακαίνιση και τον ευπρεπισμό του Ιερού Ναού και των συμπληρωματικών κτηριακών εξαρτημάτων, όσο και για την πνευματική οικοδομή και πρόοδο του ποιμνίου που του έχει εμπιστευθεί η Ιερά Μητρόπολη.



Ο Σεβασμιώτατος κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος προς το εκκλησίασμα, έλαβε αφορμή από τη ευαγγελική περικοπή της Κυριακής Γ' Ματθαίου και συγκεκριμένα από τις παραινέσεις του Κυρίου μας Ιησού Χριστού προς τους μαθητές Του περί των αισθητηρίων με τα οποία έχει προικίσει ο Θεός τον άνθρωπο. Εστιάζοντας ιδιαίτερα στην αίσθηση της οράσεως και στον λόγο του Κυρίου περί του «απλού οφθαλμού», τόνισε ότι η πνευματική κατάσταση του ανθρώπου καθορίζει τον τρόπο με τον οποίο προσλαμβάνει και ερμηνεύει την πραγματικότητα που τον περιβάλλει.

Όταν ο άνθρωπος διαθέτει καθαρότητα καρδιάς και απλότητα ψυχής, τότε βλέπει τα πράγματα «καθώς εστί», όπως πραγματικά είναι. Αντιθέτως, όταν το εσωτερικό αισθητήριο έχει αλλοιωθεί από την πονηρία και την κακία, τότε τα πάντα ερμηνεύονται μέσα από το πρίσμα της καχυποψίας, της κατακρίσεως και της αρνητικής διαθέσεως. «Άλλα να βλέπει και άλλα να κατανοεί ο άνθρωπος», τόνισε χαρακτηριστικά,

επισημαίνοντας ότι πολλές από τις δυσκολίες των ανθρωπίνων σχέσεων προέρχονται από αυτήν ακριβώς την αλλοίωση του τρόπου με τον οποίο προσεγγίζουμε το συνάνθρωπό μας.

Ακόμη, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος υπογράμμισε ότι η πονηρία δεν αποτελεί γνώρισμα σοφίας ή εξυπνάδας, αλλά μορφή εσωτερικής κακώσεως και διαστροφής της προσωπικότητας, η οποία απομακρύνει τον άνθρωπο από την Αλήθεια και από την παρουσία του Θεού. Όταν ο άνθρωπος συνηθίσει να βλέπει τα πάντα με αρνητισμό και καχυποψία, τότε σκοτίζεται ολόκληρη η ύπαρξή του και χάνει την ειρήνη της ψυχής του.



Στη συνέχεια συνέδεσε την κατάσταση αυτή με τη μέριμνα και την έλλειψη εμπιστοσύνης στο Θεό. Αναφερόμενος στον ευαγγελικό λόγο «μη μεριμνάτε», σημείωσε ότι ο άνθρωπος συχνά επιτρέπει στις βιοτικές φροντίδες να κυριαρχούν στη ζωή του, λησμονώντας ότι ο Θεός είναι Εκείνος που δημιούργησε, συντηρεί και κυβερνά τον κόσμο.

Όταν ο άνθρωπος προσπαθεί να στηριχθεί αποκλειστικά στις δικές του δυνάμεις, τότε εύκολα αιχμαλωτίζεται από το άγχος, την ανασφάλεια και την ταραχή. Αντίθετα, η εμπιστοσύνη στο θέλημα του Θεού γεννά ειρήνη, ελευθερία και εσωτερική ισορροπία.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στην αξία της ανθρώπινης ψυχής, τονίζοντας ότι αυτή αποτελεί το πολυτιμότερο δώρο του Θεού προς τον άνθρωπο. Επικαλούμενος τη διδασκαλία του Αγίου Μαξίμου του Ομολογητού, σημείωσε ότι ο άνθρωπος έλαβε από το Θεό «τεμάχιον αγάπης», το οποίο καλείται να καλλιεργήσει και να αυξήσει μέσα από τον πνευματικό αγώνα, ώστε να πορευθεί προς τη θέωση, που αποτελεί τον ύψιστο προορισμό της ανθρώπινης υπάρξεως.



Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ακόμη στην πραγματική έννοια της καταξίωσης του ανθρώπου. Όπως χαρακτηριστικά ανέφερε, καταξιωμένος δεν είναι εκείνος που συσσώρευσε πλούτη, δύναμη ή κοινωνική προβολή, αλλά εκείνος που έχει «έξω καρδιά», που αντιμετωπίζει τον συνάνθρωπό του με ευθύτητα και αγάπη, χωρίς υπολογισμούς και ιδιοτέλεια.

Ο άνθρωπος που κατορθώνει να συγχωρεί, να κατανοεί και να αγκαλιάζει τον αδελφό του, ακόμη και όταν διακρίνει τις αδυναμίες του, φανερώνει στη ζωή του την παρουσία του ίδιου του Χριστού και γίνεται φορέας της ενότητας που προσφέρει το Άγιο Πνεύμα.

Ολοκληρώνοντας το λόγο του, αναφέρθηκε στις προκλήσεις της σύγχρονης εποχής, η οποία, παρά την τεχνολογική πρόοδο και τις πολλές υλικές δυνατότητες που προσφέρει, αδυνατεί να χαρίσει αληθινή πληρότητα στην ανθρώπινη καρδιά. Υπογράμμισε ότι ο άνθρωπος μπορεί να βρει γνήσια ανάπαυση μόνο κοντά στο Θεό και στον αψευδή λόγο του Ευαγγελίου, ο οποίος παραμένει πάντοτε πρόσκληση αγάπης, ενότητας και ζωής.



Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος, προς αναγνώριση της ευλογημένης διακονίας του εφημερίου της ενορίας, προέβη στην εις Πρωτοπρεσβύτερον χειροθεσία του π. Κωνσταντίνου. Στην προσφώνησή του, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Νεκτάριος εξέφρασε την πατρική του ευχή να συνεχίσει με τον ίδιο ζήλο και την ίδια αυταπάρνηση το έργο που του έχει εμπιστευθεί η Εκκλησία, προς δόξαν Θεού και πνευματική ωφέλεια του λαού του Θεού ενώ ευλόγησε όλους τους παρευρισκόμενους.















